

ca khúc
trình công sơn

NHÂN BẢN

như cánh vạc bay

NHƯ CẢNH VẠC BAY

HELIANTHE

NHÂN BẢN

Lebanon 1970

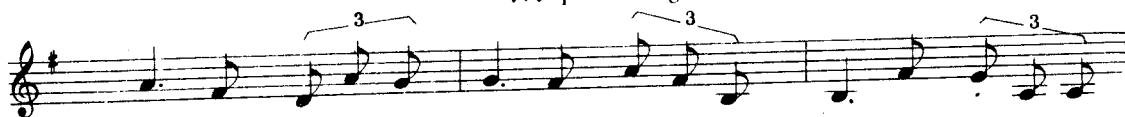
... Nơi em rất trẻ rất xinh không em ....

TÌNH NHỚ

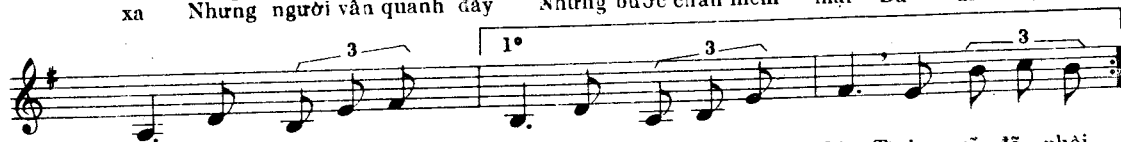
KHOAN THAI

Tình ngỡ đã quên đi Như lòng cổ lạnh lùng Người ngỡ đã xa
... pha nhưng tình vẫn còn đây Người ngỡ đã đi

xăm Bỗng về quá thênh thang Ồi áo xưa lồng lộng Đã xô dạt trời
xa Nhưng người vẫn quanh đây Những bước chân mềm mại Đã đi vào đời

chiều Như từng cơn nước rộng xóa một ngày đau hui Tình ngỡ đã phai...
người Như từng viên đá...

...cuối Rớt vào lòng biển khơi khi cơn đau chưa dài Thì tình như chút

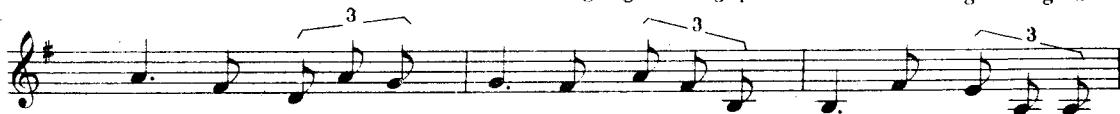
năng khi cơn đau lên đây thì tình đã mệnh mông Một người về đỉnh

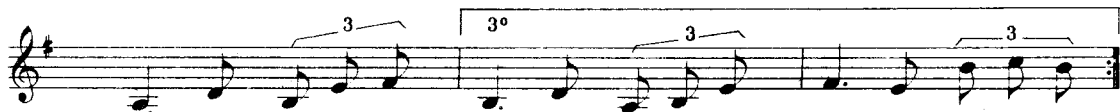
cao Một người về vực đau Đều cuộc tình chìm mau Như bóng chim cuối

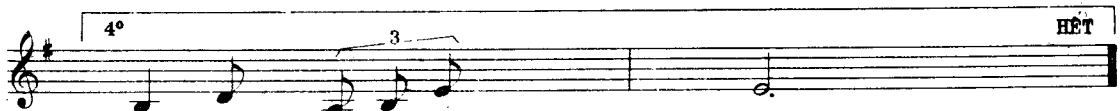
đèo Tình ngỡ chết trong nhau Nhưng tình vẫn rộn ràng Người ngỡ đã quên
xưa Nhưng người bỗng lại về Tình ngỡ sóng xa

lâu Nhưng người vẫn băng khuâng Những ngón tay ngại ngừng Đã ru lại tình
đưa Nhưng còn quá bao la Ôi trái tim phiền muộn Đã vui lại một

gần Như ngoài khơi gió động Hết cuộc đời lênh đênh Người ngỡ đã xa...
giờ Như bờ xa nước ...

.. cạn Đã chìm vào cơn

mưa

TÌNH XA

RỐI RÃ

Ngày tháng nào đã ra đi khi ta còn ngồi lại Cuộc tình

nào Đã ra khơi ta còn mãi nơi đây Từng người tình bỏ ta đi như những
giòng sông

nhỏ Ồi những giòng sông nhỏ Lời hẹn thề là những cơn mưa

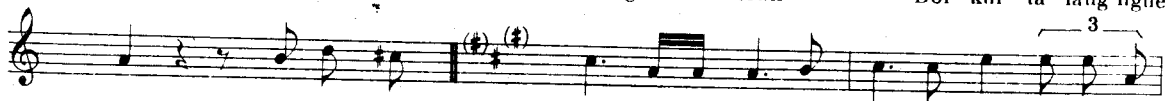

khi bước chân ta về Đêm khuya nhìn đường phố Thành phố hoang vu như một
lần qua cuộc

tình   Làm sao em biết đời sống buồn tênh   Đôi khi ta lắng nghe

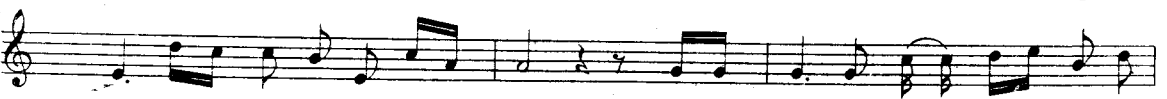
ta   nghe sóng âm   u   dội vào đời buốt giá Hồn ta   gió cát phù

du bay về   Đôi khi trên mái tình   ta nghe những giọt mưa   Tình réo tình âm
thầm sâu réo

sâu   bên bờ vực sâu   còn thấy gì sáng mai đây thôi ta còn bạn bè   giọt rượu

nào mãi chưa cay trong tình vẫn u   mê   Từ một ngày tình ta   như núi rừng cui

đầu   Ồi   tiếng buồn rơi đều nhìn lại   mình đời đã xanh rêu .

HẾT

NHỮNG CON MẮT TRẦN GIAN

CHẠM

Những con mắt tình nhân nuôi ta biết nông nân những con mắt thù

hắn cho ta đời lạnh căm Những mắt biếc cỏ non xanh cây trái địa

dâng Những con mắt bạc tình cháy tan ngày thần tiên ngày ra đi với

gió ta nghe tình đời mưa Rừng Đông rơi chiếc lá ta cười với âm

u Trên quê hương còn lại Ta đi qua nửa đời chưa thấy được ngày

vui Đường trần rồi khăn gói mai kia chào cuộc đời nghìn trùng con gió.

hay Những con mắt trần gian xin người vết nhọc nhằn Những con mắt muợn

phiên xin cấy lại niềm tin Những con mắt quầng thâm xin tươi sáng một

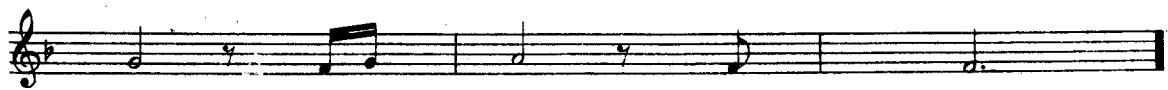
⊕ CODA (để chấm dứt)

lần cho con mắt người tình ấm như lời hỏi han Nhìn lại nhau có mắt lo

au xin vỗ về muợn yêu dấu Nhìn lại nhau che những con

đau Tim dưới bóng ngọt ngào

RU TA NGẬM NGÙI

Rất chậm, kêu-rêu

Mỏi nào hãy còn thơm Cho ta phơi cuộc tình Tóc nào hãy còn

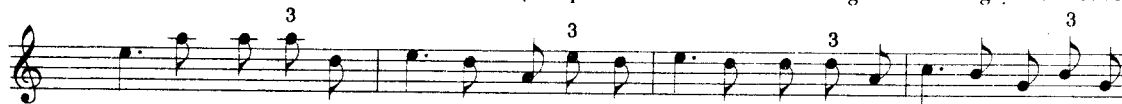

xanh Cho ta chút hồn nhiên Tim nào có bình yên Ta rêu rao đời mình Xin người hãy gọi

tên

Khi tình đã vội quên Tim lẫn trên đường mòn Trên giọt máu cuồng

diên Con chim đứng lặng cầm Khi về trong mùa Đông Tay rong rêu muộn màng Thôi chờn hũn rạng

đồng Xin chờ những rặng đồng Đời sao im vắng Như đồng lúa gặt

xong Như rừng núi bỏ hoang Người về soi bóng mình giữa tường trắng lặng cảm

Có đường phố nào vui Cho ta qua một ngày Có sợi tóc nào

bay Trong trí nhớ nhỏ nhoi không còn không còn ai Ta trôi trong cuộc đời Không chờ không chờ ai

Em về hãy về đi Ta phiêu du một đời Hương 3 trăm có còn đây Ta thấp nốt chiều

nay Xin ngủ trong vòng nôi Ta ru ta ngậm ngùi Xin ngủ dưới vòm cây

NHƯ CÁNH VẠC BAY

Nhịp rơi - Giọng kể

Năng có hồng bằng đôi môi em Mưa có buồn bằng đôi mắt em Tóc

em từng sợi nhỏ Rớt xuống đời làm sóng lênh đênh

Gió sě

mừng vì tóc em bay Cho mây hờn ngủ quên trên vai Vai em gầy guộc nhỏ Như cánh

Nhịp-nhàng hợn

vac về chốn xa xôi

Năng có

còn hờn ghen môi em Mưa có

còn buồn trong mắt trong Từ lúc đưa em về Là

biết xa nghìn trùng Suối đón từng bàn chân em qua Lá hát

từ bàn tay thơm tho Lá khô vì đợi chờ Cũng như đời người mãi âm u

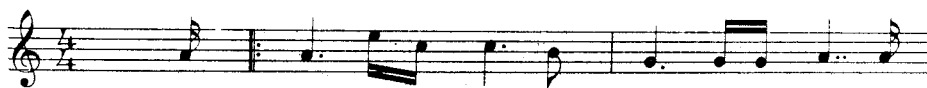

Nơi em về ngày vui không em Nơi em về trời xanh không em Ta

nghe nghìn giọt lệ Rớt xuống thành hồ nước long lanh

MỘT NGÀY NHƯ MỌI NGÀY

Một ngày như mọi ngày em trả lại đời tôi Một
... ngày như mọi ngày nhớ mặt trời đầu môi Một

ngày như mọi ngày ta nhận lời tình cuối Một ngày như mọi ngày đời
ngày như mọi ngày đau nặng từng lời nói Một ngày như mọi ngày từng

nhẹ như mây khói Một ngày như mọi ngày mang nặng hồn ta tôi Một...
mạch đời trần trời Một ngày như mọi ngày đi . . . . .

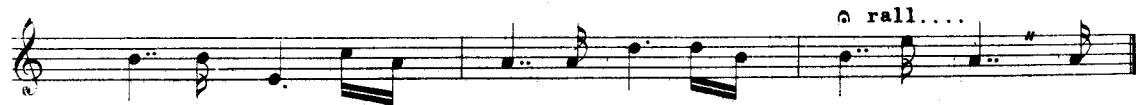

. . về một mình tôi Những sông trôi âm thầm Đám rong rêu xếp hàng Những mặt

đường năm cảm Những mặt người buồn tình sóng đông đưa linh hồn Có mưa

quanh chỗ năm Mãi một đời về không Trông chấp chùng thác nguồn Một

ngày như mọi ngày đi về một mình tôi Một ngày như mọi ngày quanh
... ngày như mọi ngày em trả lại đời tôi Một ngày như mọi ngày xếp

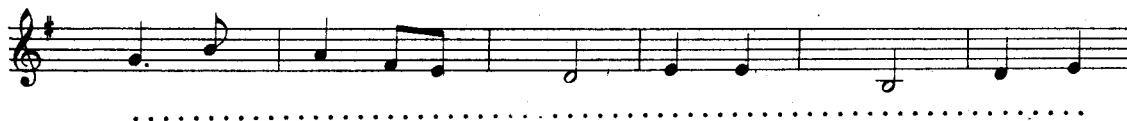
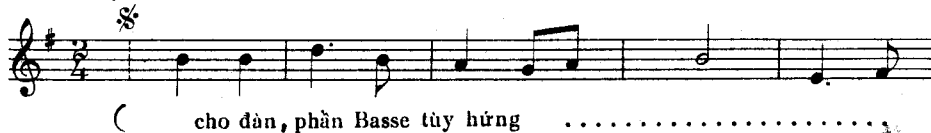
đời mình chợt tôi Một ngày như mọi ngày giọng buồn lên tiếp nối Một
vòng tay oan trái Một ngày như mọi ngày từng chiều lên hấp hối Một

ngày như mọi ngày xe ngựa về ngủ say Một...
ngày như mọi ngày bóng . . . . . đồ một mình tôi.

NGƯỜI VỀ BÔNG NHỚ

Nhẹ nhàng

(Nên hát tự-do - Ad lib.)

Mùa Xuân yêu

em Đồi núi thành thang Rồ nước long lanh ngàn cánh vàng Ngày ta yêu

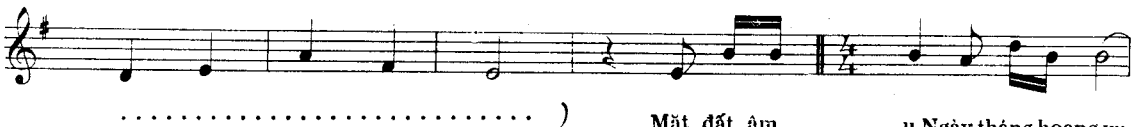
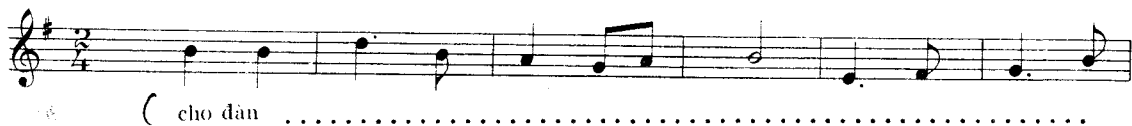
em màu lá thanh xuân Chờ đến Thu sang Rồi hãy tàn Đàn chim bên

sông Chiều chiều rung cánh

Người ngồi trên bến nhớ mênh

mông

Mặt đất âm

u Ngày tháng hoang vu

Chợt thấy em qua rợp bóng cờ

Nhìn ra quanh đây Đồi núi reo ca chờ nắng lên thừa Rồi hãy

về

Bàn chán đi

xa Ngườ

ổng nhớ

Từng đêm nghe gió Ru ơ hờ.

hở

Ta thấy em đang ngồi khóc
khi rừng chiều đỏ lửa

RỪNG XƯA ĐÃ KHÉP

Ta thấy em trong tiền kiếp với cộng buồn cỏ khô Ta thấy

em đang ngồi khóc khi rừng chiều đổ mưa Rừng Thu lá úa em vẫn chưa

về Rừng Đông cuốn gió em đứng bơ vơ Ta thấy em trong tiền kiếp với

mặt trời lẻ loi Ta thấy em đang ngồi hát khi rừng về nhiều mây

Rừng Thu thay lá Mây bay buồn rầu Rừng Đông buốt giá mưa bay tạt

rào Ta vẫn mong Ta chờ mãi Trên từng ngày quanh hờ Ta vẫn

mong em về đây Cho đời này cuộc vui Mùa Xuân đã đến em hãy quay

về Rừng xưa đã khép em hãy ra đi (rừng xưa đã

khép rừng xưa đã khép em hãy ra đi)

RU EM

Chết 1

Ru em ngủ những đêm khuya Ru em ngủ thán gấm u Ru

em cùng những u mê Ru em Ru em dù đã chia xa Ru

em vì những đêm xưa Ru em phụ rẫy trong ta Ru em quý gối vong nô Ru

em Ru em vì dăng kiêu sa Ru từng ngọt bùi đã qua Ru

người lặn dần héo khô Yêu em yêu thêm tình phụ Yêu em lòng chợt từ bi bắt

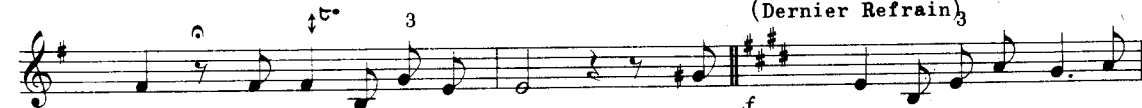
ngờ Ru em thêm khát xa hoa Ru em đầy những đam mê Ru

em tình nghĩa vu vơ Ru em Ru em chìm dưới phong ba Ru...

em mệt lã con đau Ru em về giữa chiêm bao Ru em bỗng bề con theo Ru

em Ru em gầy yếu hư hao Cuối đời còn gì nữa đâu Đã

tàn mộng mị khát khao Đôi khi con tim hò hẹn ngậm ngùi vì một ngày mưa bắt đầu

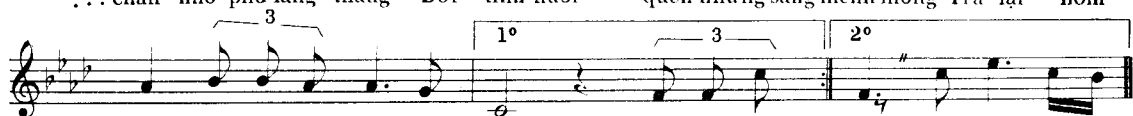
TÌNH XÓT XA VỪA

CHẠM

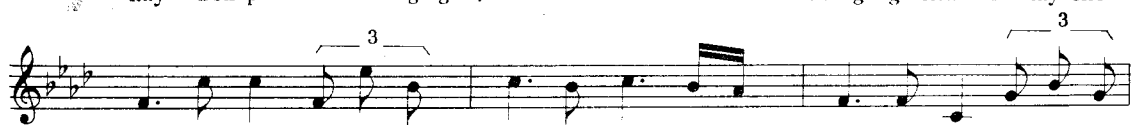
Xin vỗ tay cho đều khi đêm đồ xuống đời ta Xin vỗ tay cho
đều Khi tình trời đã trôi xa Nu cười đã cuốn ta đi một ngày lại thấy ta
về Xin đừng yên trong chiều Trên môi thở khói quạnh hiu Xin đừng yên trong
chiều Phơi tình cho nắng khô mau Về đây thân xác hư hao Đêm đêm nằm nghe
lá than van chút niềm đau ngọt ngào Một ngày trên

vai bão tố người ngoài nhìn đời quanh đây hết những mê say Lòng chùng đam
... chân nhớ phố lang thang Đời tình nuôi quên những sáng mệnh mong Trả lại hôm

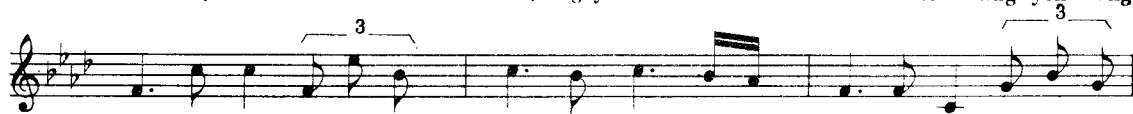
mê sớm tối qua đi ơ hồ Từng ngày chôn...
nay bốn phía thỉnh không ngờ ... ngàng Xin vỗ tay cho

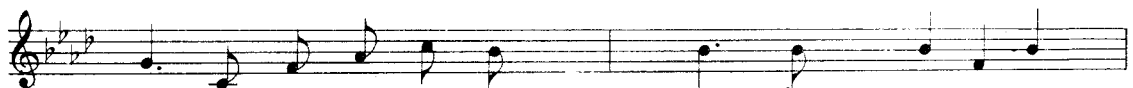
đều Trong tim giọt máu vừa khô Xin vỗ tay cho đều Mọi người thôi những âm

ba Một lời tình cuối vu vơ Một ngày tình xót xa vừa Xin đừng yên trong

chiều Lao xao từng bóng hoàng hôn Xin đừng yên trong chiều Treo tình trên chiếc đỉnh

không Gặp ghềnh nhiều kiếp lưu vong Ta lẫn đời đã

quá Đời tay vẫn còn ôm mặt mừng

HÃY KHÓC ĐI EM

Giọng kể, chậm

Hãy (...) khóc đi em cuối (...) cuộc tình

còn đây những (....) ngày buồn Hãy (...) khóc

Hãy (...) khóc đi em có (...) còn gì Ngày thôi

hết (. . . .) đợi chờ Hãy khóc hãy khóc đi

em Hãy khóc hãy khóc đi em Giòng nước mắt sẽ bay trong

trời Làm con mưa rót trên chân gỏi Lờn cỏ

cây hát trên da người Hãy (...) Khóc đi em

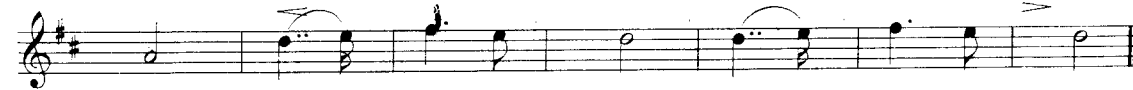
cuối (...) cuộc tình còn đau những (...) mặn nồng

Hãy (...) Khóc Hãy (...) Khóc đi em có (...) còn

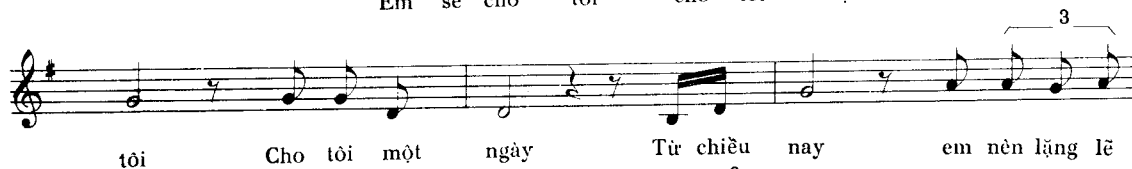

gì Tình đã mất (...) đường về Hãy (...)

khóc Hãy (...) khóc đi em Hãy (...) khóc đi em

EM ĐÃ CHO TÔI BẦU TRỜI

tôi Em đã cho tôi Quên đi muộn phiền Em đã cho
tôi thêm bao ngày buồn Vì chiều nay em muộn đời nằm
xuống Em đã cho tôi Cho tôi bầu trời Em đã cho
tôi yêu thêm loài người Vì từ đây Tôi có em đời
đời Vì từ đây thời xót xa chờ đợi Vi từ
đây không có ai phụ người

CODA

HẾT

RỒI NHƯ ĐÁ NGÂY NGÔ

Rất chậm

(Có thể Ad.lib.)

Đôi khi nắng qua mái hiên làm tôi nhớ
Đôi khi thấy trên lá khô một giọng suối

khi bỗng nghe bước chân về đầu đó của em
khi nhớ trong mắt em một bóng tối nhỏ em
nhỏ

Ngày nào vừa đến Đã xa muôn
Từng ngày tỉnh đến thiết tha ân

trùng   Ngày nào vừa   đi   Lạnh lùng bước   chân   Đòi
căn   Từng ngày tinh   đi   một vùng vắng   im   Đòi

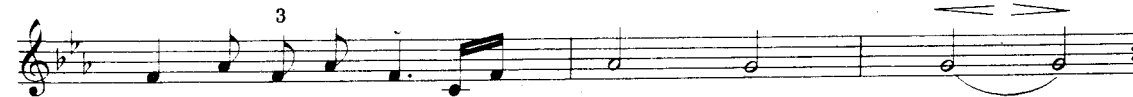
khi   thấy trong gió   bay   lời em   nói   Đòi
khi   thấy trong cánh   chìm   từng đêm   tôi   Đòi

khi   thấy trên lá   cây   ngày em   đã   xa   tôi
khi   nhớ trong tóc   em   mùi cây   trái   thơm   tho

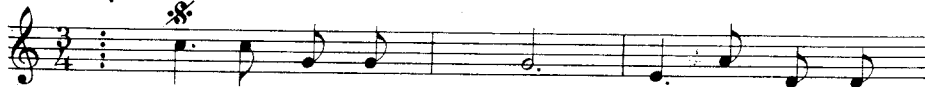
Đòi   khi   nắng trên phố xưa làm tôi   nhớ   Đòi
Đòi   khi   bước qua phố xưa lòng tôi   nhớ   Đòi

khi   có mưa giữa khuya Hồn tôi   bỗng   vu   vơ
khi   thấy trăm vết thương rồi như   đá   ngày   ngó

NÀY EM CÓ NHỚ

CHẠM RẼ

Chúa đã bỏ loài người Phật đã bỏ loài
Chúa đã bỏ loài người Phật đã bỏ loài

người người này em em cứ phụ người
người này em em xin cứu một người người

Này em xin cứ phụ tôi Đời sống quanh đây có vạn lời
Này em hãy đến tìm tôi Vì những con sông đã cạn nguồn

mời Đời sống quanh đây tiếng người mừng gọi em
rời Vì gió đêm nay hát lời từ tội em
quanh vào đời

Đời đã quen với những kiếp xa nhau
về cùng . . . . . tôi đứng bên âu lo

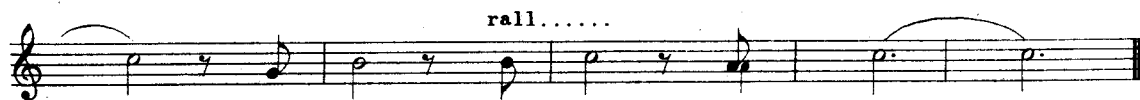
này Chúa đã bỏ loài người Phật đã bỏ loài

người Đây em có nhớ cuộc đời

Này em có nhớ cuộc đời
Này em có biết loài người

Này em có nhớ gì tôi

HÃY CỨ VUI NHƯ MỌI NGÀY

Hãy cứ vui chơi cuộc đời   Đừng cuồng điên mơ trăm năm

sau còn đây em ngọt ngào   Đừng bên ngày yêu dấu   Nhìn mây trời đang tìm về núi cao

Hãy cứ vui chơi cuộc đời   Dù ngày mai em như chim

bay   Bỏ quên đây một người   Hát bên trời gian dối   Dù ta như con đường dài vắng người

Hãy cứ vui chơi cuộc đời

Hãy cứ vui như mọi

ngày

Bên trời còn nắng Lá trời còn xanh Phố còn người đông R i quên rồi quên

Hãy cứ vui như mọi ngày

Dù chiều nay không ai qua đây Hỏi thăm tôi một

lời vẫn yên chờ đêm tới Lòng ta trăm con hạc gầy vút bay

Hãy cứ vui như mọi ngày

Nhìn người đi như mây vô danh Dù chân xưa dẫm

ngành Vẫn như còn thấp thoáng Dù trong ta đêm thì thầm tiếng buồn

MỤC LỤC

1. TÌNH NHỚ
2. TÌNH XA
3. NHỮNG CON MẮT TRẦN GIÂN
4. RU TA NGẬM NGÙI
5. NHƯ CẢNH VẠC BAY
6. MỘT NGÀY NHƯ MỌI NGÀY
7. NGƯỜI VỀ BỔNG NHỚ
8. RỪNG XƯA ĐÃ KHÉP
9. RU EM
10. TÌNH XÓT XA VỪA
11. HÃY KHÓC ĐI EM
12. EM ĐÃ CHO TÔI BẦU TRỜI
13. RỒI NHƯ ĐÁ NGÀY NGỒ
14. NÀY EM CÓ NHỚ
15. HÃY CỬ VUI NHƯ MỌI NGÀY

CA KHÚC NHƯ CẢNH
VẠC BAY TRỊNH CÔNG
SƠN MẪU BÌA ĐÌNH
CƯỜNG PHỤ BẢN TÔN
THẤT VĂN NHÂN BẢN
ẤN HÀNH LẦN THỨ
HAI GỒM 10.000 BẢN
IN TRÊN GIẤY CROQUIS
VÀ 100 BẢN ĐẶC BIỆT
IN TRÊN GIẤY INGRES
DÀNH RIÊNG CHO TÁC
GIẢ VÀ NHÀ XUẤT BẢN

nhân bản đã ấn hành
ca khúc trình công sơn
tĩnh khúc trình công sơn
ca khúc đa văng
kinh việt nam
ta phải thấy mặt trời
như cánh vạc bay

CỎ XÓT XA ĐƯA

khởi trời mệnh mông
tư tĩnh khúc

Phụ khúc đa văng
lời đất đá cũ

sẽ in

nhân danh việt nam